

In dit nummer o.a.

- ⦿ Afscheidsinterview Harrie Arends
- ⦿ Hybride smart grid regio Nijmegen
- ⦿ Rutger Jan Pessers nieuwe directeur ARN
- ⦿ In de ban van corona

Rijnlandse besturing 2.0

Op 18 mei 2020 stemde de algemene vergadering van aandeelhouders in met een wijziging van de aandelenverhouding van ARN B.V. Een belangrijk besluit, niet

alleen voor het bedrijf maar ook voor REMONDIS en de gemeenten in de regio Nijmegen, verenigd in de MARN. In de nieuwe aandelenverhouding zijn de verzamelde regiogemeenten voor 51% aandeelhouder en REMONDIS voor 49%.

Die aandelenverhouding weerspiegelt vooral de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de onderneming: ARN is en blijft een publiek-private samenwerking. De belangen van aandeelhouders en de belangen van inwoners en bedrijven in de regio komen samen in de strategische koers van ARN. REMONDIS levert de marktmogelijkheden, technologische kennis en bedrijfskennis die ARN robuust maken. Zowel MARN als REMONDIS hebben de overtuiging dat publieke belangen en bedrijfsbelangen het beste gediend zijn met een gezamenlijk aandeelhouderschap, toezicht en bestuur. We richten ons op verantwoorde energieproductie, zorgvuldig gebruik en hergebruik van grondstoffen en verbranding en stort van stoffen. Wat we nastreven: schone lucht, schoon water en een aangename en gezonde leefomgeving.

De onderneming is een van de kernbedrijven in de energietransitie. Die energietransitie raakt iedere inwoner en elk bedrijf in de regio, en raakt daarmee zowel aan belangen die gelijklopen als aan belangen die tegengesteld zijn. Gemeenschappelijke besturing door publieke en private partners van een kernbedrijf past bij de complexiteit van de transitie.

ARN B.V. is een Rijnlandse publiek-private samenwerking. Continuïteit van de onderneming staat voorop. Het nastreven van lange-termijnwaarden vormt de basis, het realiseren van korte-termijndoelen de garantie. Alle betrokkenen weten hoe effectief het bundelen van krachten is. Allen weten ook dat het bundelen van krachten alleen maar mogelijk is wanneer het geloof in samenwerking goed is verankerd in de governance, in de structuur en in de werking van de besturing van de onderneming.

Prof. dr. Theo Camps

Voorzitter Raad van Commissarissen ARN B.V.

AfvalStroom digitaal?

Wilt u *AfvalStroom* digitaal ontvangen? Laat ons dat dan weten via afvalstroom@arnbv.nl, met vermelding van uw e-mailadres. Als u ons magazine per post op uw huisadres wilt ontvangen, horen wij dat ook graag. Reacties op artikelen kunt u ook e-mailen naar afvalstroom@arnbv.nl

Kennisplatform Vang-HHA ontbonden

Het kennisplatform Vang-HHA is niet meer. Het platform, onderdeel van het uitvoeringsprogramma Vang-HHA (Van afval naar grondstof – Huishoudelijk Afval), bestond sinds 2017 maar werd volgens de initiatiefnemers (waaronder de Nederlandse Vereniging van Afvaldirecteuren, de Nederlandse Vereniging van Gemeenten en het Rijk) te weinig gebruikt. Het Vang-programmabureau besloot daarom de website met het kennisplatform uit de lucht te halen.

Het platform, gericht op gemeentelijke beleidsmedewerkers op het gebied van afval, telde verschillende communities gericht op onder meer grondstofstromen, communicatie, inzamelen en campagnes.

Dat het platform nu ontbonden is, wil trouwens niet zeggen dat

de ambities van het uitvoeringsprogramma zijn teruggeschroefd. Geïnteresseerden zullen zich echter via andere kanalen op de hoogte moeten stellen van de ontwikkelingen rond Vang-HHA. Veel informatie blijft beschikbaar op de website www.vang-hha.nl, en actuele ontwikkelingen worden gecommuniceerd via de nieuwsbrief waarop men zich via deze site kan abonneren.

Rutger Jan Pessers nieuwe directeur ARN

Op 1 juli a.s. treedt Rutger Jan Pessers (50) aan als toekomstig directeur van ARN B.V. in Weurt. Na een inwerkperiode van twee maanden zal hij op 1 september het roer overnemen van scheidend algemeen directeur Gerard van Gorkum, die dan met pensioen gaat.

Vanaf dat moment zal ARN geleid worden door een tweehoofdige directie, bestaande uit Rutger Jan Pessers en Gerd Terbeck (57). Terbeck is tevens directeur van REMONDIS Nederland B.V., een van de twee aandeelhouders van ARN. De andere

aandeelhouder is Milieusamenwerking en Afvalverwerking Regio Nijmegen (MARN). Na besluitvorming in de aandeelhoudersvergadering 18 mei jl. houdt MARN 51% van de aandelen en REMONDIS Nederland 49%.

Rutger Jan Pessers is momenteel nog werkzaam als directeur Duurzame Energie bij ENGIE Nederland, Renewable Energie.

In memoriam Ruud Linssen (1971–2020)

Op 1 april jl. overleed onverwacht Ruud Linssen, schrijver, dichter en levenskunstenaar, en sinds enige jaren producent van dit blad. Ruud was een uitzonderlijk enthousiaste persoonlijkheid, die zich met toewijding inzette voor een meer duurzame en leefbare wereld.

Onder meer voor *De Groene Amsterdammer* maakte hij indringende journalistieke portretten van schrijvers, kunstenaars, politici en bestuurders. Als verbinder en visionair was hij betrokken bij de oprichting van communicatiebureau Bliss en organisatie-, communicatie- en leiderschapscollectief Klei. Zijn bevoegenheid kende geen grenzen. Een hartinfarct werd hem fataal. Ruud is 48 jaar geworden.

Coverfoto: Harrie Arends, scheidend directiesecretaris van ARN, maakt de balans op (zie pagina 6).

Duurzaam in balans

☉ Een nieuwe type smart grid is op komst in Nederland. Waar? In de regio Nijmegen. Een Gelders consortium van bedrijven onder leiding van ARN start in samenwerking met de Universiteit Twente een onderzoek.

Het grootste vraagstuk voor de duurzame energie moet zijn: hoe ga je om met de onbalans tussen vraag en aanbod? Het consortium en de Universiteit Twente gaan ermee aan de slag, voor zover bekend met een wereldprimeur. Maar laten we – zoals je van ARN mag verwachten – ook niet overdrijven. Het gaat vooralsnog om een onderzoek, dat ruim twee jaar zal duren.

Aan het eind van deze fase moet duidelijk zijn of het basale idee van ARN-directeur Gerard van Gorkum een haalbare kaart is. Dat idee: leveren biogas, warmte, elektriciteit en waterstof meer rendement op als ze worden omgezet naar de modaliteit waar op dat moment de grootste vraag naar is? Van elektriciteit naar warmte, van groen gas naar elektriciteit, enzovoorts. Daaraan gekoppeld, bij wijze van alternatief: wanneer is het beter om energiesoorten in hun huidige vorm op te slaan, in afwachting van de vraag van morgen?

Nieuwe oplossingen

Wereldwijd zijn er diverse smart grids rond duurzame elektriciteit opgestart. Ook in Nederland wordt sinds jaar en dag aan de weg getimmerd (zie het artikel 'Slimme netten in Nederland' in deze *AfvalStroom*). Maar dit is anders, zegt ARN-projectleider Jacob Vermeulen. "We gaan proberen om alles met alles te verbinden, door duurzame energiesoorten inwisselbaar met elkaar te maken. Zodat je beter kunt inspelen op de vraag en zodat het verdienmodel verbetert, ook voor ARN." Het is hard nodig, zegt de projectleider. "Er is een grote mismatch tussen vraag en aanbod. Nieuwe oplossingen zijn nodig, anders komt de energietransitie nooit goed van de grond."

Maar een betere match op deze markt klinkt eenvoudiger dan het is. Jacob Vermeulen: "Er zijn binnen de energiesoorten heel veel varianten. Waar is de meeste behoefte aan? Dat verandert continu. Het meeste resultaat heb je als je aanbod direct kunt koppelen aan de vraag. Zonder conversie of opslag, want daarmee gaat altijd energie verloren." Toch kan de marktprijs voor bijvoorbeeld windenergie reden genoeg zijn om enig verlies op de koop toe te nemen.

Nieuw model

Welke afweging kun je het beste maken? Met die vraag is Gerrit Brem dagelijks bezig. De professor in energietechnologie aan de Universiteit Twente brengt met zijn team hoogwaardige expertise in binnen dit nieuwe ARN-project. De universiteit heeft in het verleden vaker gesleuteld aan oplossingen om de onbalans te verkleinen. Maar nog nooit zo vergaand als hier in het Rijk van Nijmegen.

Projectleider Jacob Vermeulen (links) en hoogleraar energietechnologie Gerrit Brem

De universiteit heeft nieuwe mensen aangenomen om de klus te klaren.

De professor schetst: "Je hebt heel veel verschillende netwerken, zoals gas, warmte, elektriciteit. Stel je voor welke mogelijkheden ontstaan als je die allemaal bij elkaar brengt en verbindt. We ontwikkelen een model waarmee je in beeld krijgt welke energie in de regio beschikbaar is en wat je het beste kunt omzetten in welke andere vorm van energie. We berekenen steeds het overall energierendement, hoeveel CO₂ je vermindert, en wat de kosten en opbrengsten van je energie zijn."

Er zijn zoveel variabelen dat het universiteitsteam nieuwe software bouwt om binnen de actualiteit de slimste keuze eruit te filteren. Gerrit Brem: "We willen vraag en aanbod in de regio Rijk van Nijmegen aan elkaar koppelen en kijken wat je het beste kunt doen. Menselijkerwijs valt dat nauwelijks te berekenen. Welk overschot aan energie in de zomer kun je het beste bewaren tot de winter en in welke vorm? Alleen die vraag al. Wetenschappelijk voor ons natuurlijk interessant, want dit is nieuw terrein. Nijmegen pioniert en dat verdient lof. Op basis van de oplossingen die we hier vinden en ontwikkelen, zal dit voor een volgende regio steeds sneller gaan. Na verloop gaat de wetenschappelijke uitdaging er voor ons vanaf en wordt dit normale praktijk. Dan laten we het over aan de installateurs."

Als dit smart grid eenmaal op volle toeren draait, helpt het overheid en bedrijfsleven om duurzame investeringen beter op hun waarde te beoordelen. Jacob Vermeulen: "Neem groen gas. Maak je er centraal warmte van, lever je het aan lastig te isoleren woningen, gebruik je het om energie op te slaan of maak je mobiliteit er duurzaam mee? Straks hebben we daar nog veel meer zicht op dan nu het geval is. Het gaat om effectiviteit van energielevering. Vergroten we de effectiviteit, dan neemt de waarde van duurzaamheid toe."

Slimme netten in Nederland

 Een van de grootste uitdagingen van de energietransitie is het vinden van balans in de keten. Die balans dreigt zoek te raken nu, als onderdeel van de energietransitie, steeds meer verschillende energiebronnen met elkaar verknoot worden. Slimme energienetten moeten uitkomst brengen.

Neem bijvoorbeeld elektriciteit. Een van de prettige én minder prettige eigenschappen daarvan is, dat de energie microseconden na de productie ervan beschikbaar is. Dat is handig als je de stroom nu nodig hebt, minder handig als je de stroom straks nodig hebt, en bepaald onhandig als je de stroom over een halfjaar nodig hebt. Voorheen was dit nooit een probleem, aangezien de stroom grootschalig werd opgewekt op basis van actuele (verwachte) behoeften. Als de zon zakt, gaan gasgestookte centrales wat harder draaien om in de toenemende stroombehoefte van huishoudens te voorzien. Die behoefte is zeker op macroniveau goed

maar niet hoe hard het waait. Een bijkomend aspect is dat groene stroom ook decentraal wordt opgewekt door 'prosumers' (*producing consumers*) in woonwijken, op bedrijventerreinen en op het platteland, waardoor productie en vraag in hoge mate grillig en onvoorspelbaar verlopen.

Om deze uitdagingen het hoofd te bieden wordt overal ingezet op zogenaemde *smart grids* of slimme netten. Dit zijn netoplossingen die door middel van data-analyse de balans tussen vraag en aanbod regelen. Dan moeten die data er wél zijn – de overschakeling op slimme meters in heel Nederland is een belangrijke stap in die richting. En er moet hardware zijn waaraan kan worden geregeld.

Vehicle-to-grid

Een goed voorbeeld is het vehicle-to-grid laadsysteem voor elektrische auto's dat een paar jaar geleden in de Utrechtse wijk Lombok operationeel werd. Normaal zal een elektrische

De leden van het smart grid consortium: (v.l.n.r.) Jacob Vermeulen (ARN), Guido Dalessi (Elestor), Gerrit Brem (UT), Willemijn Geldorp (Oostendorp), Gerard van Gorkum (ARN), Rutger Hermans en Jan van Haren (Modderkolk) en Rob Kleinlugtenbelt (IF Technology)

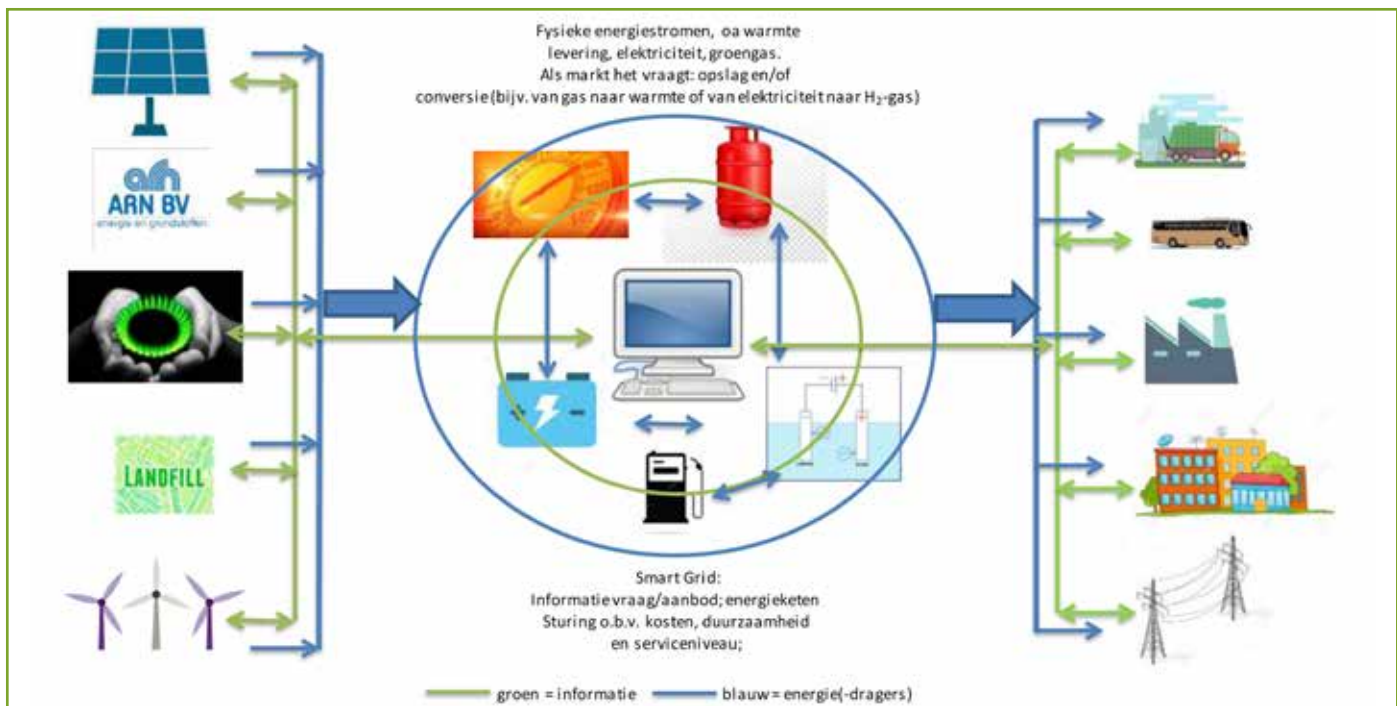
voorspelbaar en de dimensionering van het net is daarop afgestemd.

Opkomst van de prosumer

Dit alles verandert subiet zodra zon en wind serieus in het spel komen. Deze bronnen trekken zich van de stroomvraag niets aan – je kunt van alles regelen aan een windmolen,

auto opladen op een vooraf bepaalde snelheid – het is dan de auto die bepaalt hoeveel stroom gevraagd wordt, het net levert het gevraagde.

Maar waarom moet een auto op een vooraf bepaald moment en met constante snelheid opladen? In Lombok worden de accu's van de auto's ingezet als buffer om netfluctuaties

Des te groter de verscheidenheid in productie- en gebruikspatronen en hoe meer energiemodaliteiten kunnen worden verbonden, des te meer er te regelen valt.

op te vangen en te dempen. De bewoners wekken zelf zonnestroom op en slaan het surplus, de stroom die ze zelf niet direct nodig hebben, op in de accu's van hun elektrische auto's. Soms is dat surplus groot, soms klein, en soms is het negatief, in welk geval de accu's tijdelijk ook weer stroom teruggeven aan het net. Hierdoor is de wijk in hoge mate onafhankelijk van grootschalige opwek op afstand.

Internet of things

Dit vereist dat al die auto's in één net gekoppeld zijn, aan elkaar, aan de zonnepanelen en warmtepompen, en dat dit alles geautomatiseerd en in real-time geregeld wordt door intelligente software. Om dat mogelijk te maken moet de software gevoed worden met gegevens over het gebruik van apparaten. Hoe meer slimme meters en slimme apparaten worden aangekoppeld – resulterend in een *internet of things* – hoe preciezer er geregeld kan worden en hoe beter transport-, transitie- en opslagverliezen kunnen worden voorkomen.

Toenemende complexiteit is dus tegelijk het probleem én de oplossing. Hoe groter de verscheidenheid in productie- en gebruikspatronen, hoe meer energiemodaliteiten kunnen worden verbonden, hoe meer er te regelen valt.

Multimodaliteit

Smart grids zijn niet nieuw: de transitie is immers al

jaren (voorzichtig) aan de gang. Maar ze beperken zich gewoonlijk tot een enkele modaliteit. Er zijn slimme elektriciteitsnetten en slimme gasnetten. In Leiden is op de universiteitscampus een slim warmtenet gerealiseerd dat zo'n dertig universiteitsgebouwen omvat. In het Westland wordt gewerkt aan een CO₂ smart grid met als doel om bij industriële processen vrijkomende CO₂ (in het milieu een broeikasgas, maar in de tuinbouw en biochemie een waardevolle productiefactor) af te vangen, te bufferen, voor langere tijd op te slaan en toe te passen. Het slimme net speelt zo een wezenlijke rol in het circulair maken van de economie.

Wat tot nu toe ontbreekt, is een slim net dat al deze energiemodaliteiten in zich verenigt. Toch is dat wat nodig lijkt als je niet alleen zo efficiënt mogelijk in de huidige behoefte wilt voorzien, maar ook toe wilt naar omzetting van energievormen en naar opslag voor kortere of langere tijd van energie. Het experiment waarmee ARN nu start, voegt hieraan een belangrijke dimensie toe: multimodaliteit. Het verknoopt als eerste smart grid elektriciteit, warmte én (bio)gas. Daarmee neemt de complexiteit in hoge mate toe, maar daarmee ook de potentie.

EFRO-SUBSIDIE

Een Gelders consortium start een onderzoek naar een nieuw type smart grid. Dat is mede mogelijk dankzij een subsidie van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) van ruim 400.000 euro. Naast ARN gaat het om de MKB-bedrijven Modderkolk, Oostendorp, Elestor en IF Technology en de Universiteit Twente. Zij hebben een idee ontwikkeld dat een oplossing kan gaan bieden voor de onbalans op de markt voor duurzame energie. Een rekenkundig model dat de energievraag koppelt aan het aanbod van dat moment. Vervolgens worden daarbinnen de meest intelligente keuzes gemaakt. Een van de redenen voor de Europese Unie om de subsidie toe te kennen, was dat de genoemde Gelderse MKB-bedrijven in ieder hun eigen markt het businessmodel gaan vermarkten.

“Nederland heeft voorsprong milieu prijsgegeven”

 In eigendom is ARN verdeeld tussen publiek en privaat; een succesvolle samenwerking tussen lokale overheden en de Duitse multinational REMONDIS. Als je aan Harrie Arends vraagt naar welke zijde zijn denken het meest uitgaat, zegt hij: naar de combinatie. Volmondig, want ze versterken elkaar. “REMONDIS brengt professionaliteit en schwing bij ons binnen, terwijl de overheid over de schouder meekijkt en de teugels aantrekt als het nodig is.” ARN had al geen klassieke overheidscultuur. Dat blijkt als een installatie het op vrijdagmiddag begeeft, vertelt Harrie Arends trots: “Dan wordt er doorgepaktd tot onze verwerking weer optimaal draait.”

Het voorbeeld van ARN zou volgens de directiesecretaris meer nagevolgd mogen worden in de branche. Alhoewel niet voetstoots. REMONDIS is een bedrijf dat uit het goede hout is gesneden, zo weet de directiesecretaris uit eigen ervaring. “In de vorige eeuw heb ik voor een Amerikaans afvalbedrijf gewerkt. Dat betekende bezuiniging op bezuiniging en alle winst afromen. Voor een betonvloer was geen geld, dus werd het asfalt. Na een half jaar moest die vernieuwd worden, want het asfalt zat vol gaten. Als je het onderste uit de kan wil, krijg je op een zeker moment het lid op je neus. Het bedrijf bestaat allang niet meer, dat zegt genoeg. REMONDIS hanteert een langetermijnvisie en dat past hier goed. Met alleen winstgedreven werken kom je niet ver als je met de overheid samenwerkt.”

De kracht van ARN schuilt volgens Harrie Arends ook in de warme bedrijfscultuur. “De deur van de directeur staat open voor iedereen, heel vaak letterlijk. Er is ruimte om je creativiteit in te brengen. Goede ideeën worden opgevolgd en tot uitvoering gebracht. We hebben oog voor mensen, ze krijgen mogelijkheden, ze zijn ons kapitaal.” Fijntjes haalt hij aan dat toen de sluiting van het naburige Electrabel bekend werd, ARN-directeur Gerard van Gorkum langsging. Nog vóór enkele schaarse technici op de arbeidsmarkt kwamen, werden ze door ARN overgenomen en konden enkele oudere collega's in hun plaats op nette wijze afvloeien.

Aan twee kanten

Afval is zelden geschikt voor kort-door-de-bochtoplossingen. Echte resultaten hebben vaak te doen met veel natuurkundige complexiteit. Niet voor niets wordt in het milieuveld vaak gesproken over de ‘Wet van behoud van ellende’. Het overheidsbeleid van de afgelopen decennia was vaak contraproductief. Het ging volgens de directiesecretaris alleen om milieurendement op papier. “Onze milieuvoorsprong van de vorige eeuw heeft Nederland prijsgegeven...”

De laatste jaren is een nieuw milieuprobleem uit de schaduw naar voren gekomen: stikstof. “Dat is begonnen met het beleid van staatssecretaris Henk Bleker, die stelde dat we de kleine bronnen van uitstoot niet hoefden te tellen. Inmiddels zijn we erachter gekomen dat al het kleins bij elkaar best een grote omvang heeft. Ik ben zelf ook verrast door het effect ervan op onze natuurgebieden. Van oudsher lag de focus bij ARN op zware metalen, dioxines en CO₂. Dat waren lange tijd de belangrijkste issues die in afvalland speelden, maar ook de toegestane uitstoot van stikstof was altijd al genormeerd. Een aantal jaren geleden tipten specialisten van het toenmalige Royal Haskoning ons dat verandering op komst was in de natuurbeschermingswetgeving. Het belang van stikstof zou gaan toenemen. Daar hebben we toen naar gehandeld, wat niet weinig andere bedrijven in die tijd hebben nagelaten. Die moeten nu vrezen voor juridische procedures of hebben daar al mee te maken.”

Stikstof heeft de complexiteit alleen maar verder benadrukt. “Het is vaak kiezen tussen twee kwaden. Als je minder stikstof uitstoot, dan gaat dat vaak ten koste van andere schadelijke stoffen die naar buiten komen. Het gaat om de balans. Het mooiste is als het mes aan twee kanten snijdt: milieu én economie. Sinds transporteurs met opleggers werken, vervoeren zij meer afval per keer. Het aantal verkeersbewegingen neemt daardoor af, met als gevolg minder verkeersdruk, minder uitstoot en tegelijk kostenbesparing.”

Glasbakken

Veertig jaar was Harrie Arends werkzaam in de afvalbranche, maar op de valreep van zijn pensioen moet hij vaststellen dat echte doorbraken in recycling, de circulaire economie, het realiseren van een afvalloze toekomst, nog op zich laten wachten. ARN doet er alles aan om stappen te zetten met innovaties die daadwerkelijk rendement uit afval halen. Dat lukt met mooie successen, maar niet altijd meteen. “ARN is ooit begonnen met mechanisch sorteren. Diftar heeft de focus in Nederland verlegd naar financieel gedreven scheiding aan de bron, maar de vraag is of dat lukt met calculerende burgers. Ze zorgen voor best veel vervuiling in de gescheiden stromen. Overweeg als overheid daarom zelf weer PMD achteraf uit het restafval van particulieren te sorteren. Maar bij bedrijven zou je wel kunnen inzetten op beter scheiden aan de bron. Daar is een wereld te winnen. Ik herinner me nog hoe glasbakken op campings werden geïntroduceerd. Aanvankelijk zagen campinghouders er geen brood in, tot ze ontdekten dat er geld mee bespaard kon worden. Dat is een bijzonder sterk motief.”

Harrie Arends: "Het mooiste is als het mes aan twee kanten snijdt: milieu én economie."

In de ban van corona

⊙ Niets in onze recente geschiedenis heeft zo'n kolossale impact gehad op leven en werken van miljoenen Nederlanders als de coronapandemie. Aangezien afvalverwerking en energielevering aangemerkt zijn als vitale activiteiten, werkt ARN onverdroten door. Met natuurlijk alle benodigde aanpassingen in de wijze van werken. "Onze maatregelen zijn erop gericht om contactmomenten, en daarmee het verspreidingsrisico, tot een minimum te beperken", vertelt Peter Drewes, die als plantmanager AVI verantwoordelijk is voor productie en onderhoud bij ARN.

Een belangrijk aspect van de crisis is, dat er nog maar weinig wetenschappelijk getoetste informatie beschikbaar is over het virus, de ziekte en de verspreiding. Daardoor zijn epidemische, economische en sociale ontwikkelingen onvoorspelbaar, met alle gevolgen voor de beleidsontwikkeling. De minister-president verwoordde het treffend toen hij zei dat met vijftig procent van de informatie honderd procent van de besluiten moet worden genomen. Dat geldt op nationaal niveau, maar zeker ook op het niveau van gemeenten en organisaties.

Gesloten gebied

"Het veiligst zou natuurlijk zijn om alle activiteiten stil te leggen, maar dat kan ARN zich, evenmin als andere bedrijven in vitale sectoren, absoluut niet veroorloven", vertelt Drewes. "Ons werk gaat door, móét doorgaan, of we het nu leuk vinden of niet. Binnen de mogelijkheden die we hebben, doen we ons uiterste best om zo veilig en verantwoord mogelijk te opereren, maar kant-en-klare oplossingen zijn er helaas niet. We volgen de ontwikkelingen nauwgezet en passen ons beleid zo nodig aan."

Natuurlijk zijn er de voor de hand liggende maatregelen. Drewes: "Externe partijen die niet per se op ons terrein hoeven te komen, worden bijvoorbeeld vriendelijk maar beslist geweerd. Rondleidingen vinden voorsnog niet plaats. Workshops zijn opgeschort en onze eigen medewerkers bezoeken geen externe vergaderingen, tenzij die absoluut nodig zijn. Vergaderen doen we waar mogelijk op afstand. En de ruimtes die vitaal zijn voor ons proces, waaronder de meet- en regelkamer en het weeghuis, hebben we tot gesloten gebied verklaard. Alleen met uitdrukkelijke toestemming kom je erin."

Gedrag

Onderhoud, buitengewoon belangrijk voor ARN, wordt in verschoven diensten uitgevoerd, eveneens om contactmomenten te minimaliseren. En voorraden zijn op een ongebruikelijk hoog niveau gebracht. "Dit geldt bijvoorbeeld voor kalk, een onmisbare hulpstof om de zuurgraad te reguleren en rookgassen te reinigen" vertelt Drewes. "Er is

geen tekort aan, maar met economieën in lockdown kun je er nu eenmaal niet van uitgaan dat de levering gegarandeerd is." "Dat zijn dingen die je kunt organiseren. Maar we beseffen ook dat de meest effectieve maatregelen niet te maken hebben met de procesinrichting maar met gedrag – en gedrag laat zich moeilijk sturen. Het nieuwe normaal van de anderhalvemetersamenleving wordt door ons en onze contractors zoveel mogelijk nagestreefd. Maar de praktijk is weerbarstig! Als management stimuleren we onze medewerkers om de voorschriften na te leven en collega's daar ook actief op aan te spreken."

Persoonlijke beschermingsmiddelen

De pandemie beïnvloedt ook de omvang en samenstelling van de afvalstromen. "Huishoudelijk afval, goed voor zo'n dertig procent, blijft op niveau en verandert niet wezenlijk van samenstelling. Het is vooral de toestroom van bedrijfsafval, normaal pakweg zestig procent van de instroom, die onder druk staat. Een probleem levert dit voorsnog niet op, omdat de voorraden groot genoeg zijn. Maar de situatie moet niet te lang duren." Meer zorgen maakt Drewes zich over de beschikbaarheid van voldoende persoonlijke beschermingsmiddelen, mondkapjes vooral. "Als vitaal bedrijf hebben we recent een grote order kunnen plaatsen. Mede daardoor voorzie ik op korte termijn geen problemen. Maar vooral nu andere sectoren ook weer voorzichtig aan de slag gaan en het dragen van mondkapjes verplicht wordt gesteld in het openbaar vervoer, is de beschikbaarheid van beschermingsmiddelen op langere termijn niet gegarandeerd."

Dat de kernprocessen onverminderd doorgaan, trekt vanzelfsprekend een grote wissel op het personeel. "Natuurlijk maken onze collega's zich zorgen over hun gezondheid. Maar ze beseffen ook dat werkzekerheid in deze tijd van onschatbare waarde is. Zeker nu zoveel anderen werkloos thuis zitten, soms zonder inkomen, niet bij machte daar iets aan te doen. Bezien vanuit dat licht, tellen wij onze zegeningen!"

Peter Drewes, plantmanager AVI bij ARN. "De meest effectieve maatregelen hebben niet te maken met de procesinrichting maar met menselijk gedrag – en dát laat zich moeilijk sturen."

COLOFON

AfvalStroom is een uitgave van ARN B.V. Dit relatiemagazine verschijnt vier keer per jaar in een oplage van 1.250 exemplaren. ARN legt zich toe op recycling (sorteren, vergisten, composteren) en de opwerking van huishoudelijk afval uit de regio's Nijmegen (GR MARN), De Vallei en Land van Cuijk en Boekel tot secundaire brandstof en op de terugwinning van duurzame energie door de verbranding van deze en andere secundaire brandstoffen. ARN exploiteert een stortplaats voor niet-recyclebare, onverbrandbare afvalstoffen. Aandeelhouders van ARN B.V. zijn de GR MARN en het Duitse afvalconcern REMONDIS AG & CO. KG. Overname van artikelen is met bronvermelding ('Relatiemagazine AfvalStroom ARN') toegestaan.

Postadres:
Postbus 7006
6503 GM Nijmegen

Bezoekadres:
Nieuwe Pieckelaan 1, Weurt
(024) 371 71 71
www.arnbv.nl
info@arnbv.nl

Productie en (eind)redactie:
Ruud Linssen en Peter
Hamerslag, Klei, Nijmegen

Vormgeving & drukwerk:
DHD Drukkerij, Groesbeek